

Savjeti i smjernice (Meka)

Hatib: dr. Salih ibn Abdullah el-Humejd

29. redžeb 1440. po Hidžri / 5. april 2019.

Hvala Allahu, Koji nad svakim bdi, i Koji vidi svako Svoje stvorenje i ono što ono radi. Slavljen i hvaljen neka je On, Njemu nije skriveno ni koliko je sićušno zrno na Zemlji i na nebu, u pokretu ili stanju mirovanja. Zahvaljujem Mu na blagodatima i darovima, njihovoj nepresušnosti i mnoštvu.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, svjedočenjem koje će biti moj zalog na Danu u kojem će svaki čovjek naći ono što je radio. I svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Allahov rob i poslanik, koji je pozivao u čistu vjeru, tajno i javno, neka su na njega Allahova milost, mir i blagoslov, i na njegovu porodicu i ashabe, koji su uzdigli bajrak vjere, i na tabiine i one koji ih slijede u dobročinstvu, sve dok se smjenjuju dan i noć. Oporučujem sebi i vama bogobožnost.

Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao, i čuvajte se društva onoga koji, kada mu se nešto povjeri, on to pronevjeri, i kada sazna za tajnu, proširi je, i kada se neovisnim osjeti, ostavi vas. Ljudi se ne vrednuju po materijalnim dobrima niti po funkcijama koje obnašaju, nego se vrednuju po čistoći srca, lijepoj riječi, dobrim djelima i spremnosti da oprostite drugima. Vrijednost čovjeka je u onome što daje, a ne u onome što posjeduje.

O sljedbenici islama, budite milostivi jedni prema drugima i ne razilazite se, budite blagi, a ne osorni i grubi. Koga Allah sačuva od smutnji, bit će čistije duše, prostranijih grudi i uživat će Njegovu zaštitu. Uzvišeni kaže: “One koji se budu zbog Nas borili Mi ćemo, sigurno, putevima koji Nama vode uputiti; a Allah je, zaista, na strani onih koji dobra djela čine!” (El-Ankebut, 69)

O muslimani, odgovornost muslimana na ovom svijetu je da radi i trudi se. Koliko god, u vremenu u kojem živi, bilo okrutnosti, i koliko god nailazio na iskušenja i neugodnosti, na kraju će istina pobijediti, a vjernici će biti gornji. Uzvišeni kaže: “I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobijediti ako budete pravi vjernici.” (Ali Imran, 139)

Događajima i promjenama ne treba davati veći značaj od onog koji zaslužuju, a ne treba ih doživljavati ni kao barijeru i prepreku. Upućen je onaj ko u svakoj nevolji vidi priliku za napredovanje i u svakoj prepreci priliku za ozbiljnost i novi početak.

Džennet je između zahvalnosti Sulejmana i strpljivosti Ejjuba, alejhimes-selam. Allah, džellešānuhu, za ovu dvojicu plemenitih vjerovjesnika rekao je: “Divan je on rob bio, i mnogo se kajao!” (Sād, 30)

Ne gledaj kakvo je tvoje mjesto kod ljudi, nego kakva je tvoja pozicija kod Allaha. Ne brini se za dunjaluk, jer Allahu pripada i dunjaluk i ahiret, i ne brini se za opskrbu, jer ona je kod Allaha, i ne brini se za budućnost, jer je ona u Allahovim rukama. Poduzmi sve što je potrebno, i ustraj na Pravom putu, kao što ti je naređeno, a ne kako bi želio.

Tvoju bol neće osjetiti, niti će je s tobom dijeliti prijatelj, voljeni ili liječnik. Brini se o sebi i preuzmi svoju odgovornost. Drugi ne mogu uzeti tvoju nafaku, budi siguran u to. Tvoje obaveze niko, umjesto tebe, neće izvršiti, zato se potruđi. Niko neće zauzeti tvoje mjesto, ti ćeš biti pitan za ono što si radio. Znaj da vanjski utjecaji ne mogu učiniti ništa ako nemaju podršku, plodno tlo, iznutra. Uzvišeni kaže: “Allah neće izmijeniti jedan narod dok on sam sebe ne izmijeni.” (Er-Ra’d, 11)

Poštovani vjernici! Polje za činjenje dobra i put do Dženneta dugi su i prostrani, široki i olakšani, nemaju granica niti ograničenja, i zato radite, jer svakome je olakšano ono za što je stvoren.

Džamije su institucije, a institucije su džamije. Kuće su odgajališta, a očevi, majke, dobri ljudi i odgajatelji svi su oni autoriteti i uzori. Reformatori ne izvršavaju zadaću

ummeta, nego su oni njegovi predvodnici. Dobra djela ne mogu se izbrojati, njihova vrijednost ne može se procijeniti i njihova korist ne može se dokučiti.

Abdestom se sapiru grijesi i uvećavaju dobra djela. Koraci ka džamiji brišu loša djela i podižu stepene. Poslanik, alejhis-salam, rekao je: "Obraduj potpunim svjetlom na Sudnjem danu one koji u tami odlaze u džamiju i koji čekaju namaz nakon namaza, to je ribat – pripravnost na Allahovom putu."

Čitaj iz Kur'ana ono što ti je lahko i razmišljaj o njegovim ajetima, a posveti dio vremena i hadisima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Prisustvuj kružocima znanja, daj onome koji nema, pomozí nevoljnika, čini dobročinstvo roditeljima, održavaj rodbinske veze, druží se sa bogobožnima, podrži brata u vjeri, posjeti bolesnika, unesi radost u srce, sakrij sramotu, pomozí obespravljenog, podijeli savjet, uputi zalutalog, napoji žednog, ukloni smetnju s puta, iskreno se Allahu obraćaj, spominji Allaha u toku noći, na kraju dana i u zadnjoj trećini noći, riječima, lahkim na jeziku teškim na vagi i dragim Milostivom: "Subhanallahi ve bi hamdihi subhanallahil-azim!", oživljavaj istinu riječima i djelom, i sputavaj zabludu njenim zabranjivanjem i ostavljanjem, kloni se rasprave, i nastoj da ono što govoriš bude svjedok za tebe, a ne protiv tebe.

Budi ključ za dobro i katanac za zlo. Znaj da je prva prepreka i smetnja na koju ćeš naići tvoja vlastita duša. Uzvišeni kaže: "Zar – kad vas je snašla nevolja koju ste vi njima dvostruko nanijeli, možete reći: 'Otkud sad ovo?!' Reci: 'To je od vas samih!' Allah, zaista, sve može." (Ali Imran, 165)

Poštovani vjernici! Ono što čovjek smatra teškim, kod Allaha je lahko, ono što smatra velikim, kod Allaha je malo, ono što smatra ozbiljnim i zahtjevnim, kod Allaha je jednostavno. Na čovjeku je samo da pokuca na Njegova vrata. On, slavljén neka je, Svojom mudročú, pruža utočište nevoljniku i daje snagu slabom. Kod Allaha nije propala nijedna nada, i nema nijedne teškoće a da poslije nje ne dođe olakšanje. Kada Gospodar otvori Svoja vrata, On daje obilno i višestruko.

Vjernik se nikada ne prestaje nadati, makar se umnožili uzroci beznađa i očaja, jer je ubijeđen u Allahovu mudrost, čak i onda kada ljudski razum ne može proniknuti u nju. Neki pobožnjaci su kazali: "Da nije dunjalučkih nevolja, na onaj svijet otišli bismo praznih ruku."

O muslimani, ako je to suština stvari, onda nam ne preostaje ništa drugo nego da se više okrenemo promatranju i razmišljanju. Razmislimo o čovjeku koji za sebe vjeruje da nosi probleme ummeta, a jedino o čemu priča i čime se bavi jeste odgovornost drugih ljudi, malih i velikih, i iznalaženje mahana i grešaka drugima za ono što on smatra uzrokom i izvorom problema.

U svom neznanju i kratkovidnosti, zaboravlja na veliku činjenicu i suštinsku odgovornost, a to je njegova vlastita odgovornost, obaveze, mogućnosti, sredstva i instrumenti koji su njemu dati. Zaboravlja, ili ne razumije, da tuđi nedostaci i greške nisu izgovor za neispunjenje vlastite odgovornosti i obaveza. Štaviše, zbog svog nemara i zaslijepljenosti, bavi se onim što nisu njegove obaveze i što nije njegova odgovornost, a zapostavlja stvarnu odgovornost i obaveze. Svi ste vi pastiri, i svi ćete odgavarati za svoje stado, i svi vi bdijete na granicama.

Zatim, razmislimo o tome kako ovaj čovjek, zbog svoje nemarnosti i neupućenosti, svoje dragocjeno vrijeme troši na razilaženja, rasprave i svađe, upropaštavajući tako sebe i druge.

O vjernici, vi ste odgovorni za traženje istine i konsultovanje povjerljivih i stručnih osoba, i znajte da raširenost i masovnost neke prakse ili postupka nije izgovor da ih vi činite, slijedite ljude u njima i nemarno se odnosite prema istini i traganju za njom.

Ne budi lahkomislen i naivan prema sredstvima masovne komunikacije i internetskim portalima koji šire pesimizam, očaj, sumnje i negativnosti. Čuvaj svoje vrijeme, čini ono što je korisno i ustraj u dobrim djelima. Ne priliči jednom muslimanu da se povodi za raspravama i polemikama, koje su preplavile društvene mreže, niti da koristi te rasprave kao izgovor i sredstvo za vrijeđanje učenjaka i

odgovornih osoba i prebacivanje odgovornosti isključivo na njih. Svaki čovjek ima svoju odgovornost.

Pretjerivanje u vjeri ili nemarnost nekih ljudi prema vjerskim propisima ne opravdava kritički stav prema vjeri, njenim propisima i sljedbenicima. Srednji put je poznat i jasan, svakome onome ko ima iskren nijet, čini dobra djela i istinski se na Allaha oslanja.

O vjernici, osnovu ustrajnosti na Pravom putu čine iman (vjerovanje), sabur (srpljivost) i tevekkul (pouzdanje u Allaha). Veličina nagrade ovisi o veličini iskušenja. Kako je lijepa Poslanikova oporuka njegovom amidži Abbasu ibn Abdulmuttalibu, radijallahu anhu: “O amidža, traži od Allaha spas na dunjaluku i ahiretu.” Ko učini dobro djelo, neka zahvali Allahu, pa će mu On, iz Svog obilja, još više dati, a ko uradi loše djelo, neka zatraži oprost i neka se iskreno pokaje, jer pokajanje briše prethodne grijeh.

Uzvišeni kaže: “Zar vi mislite da ćete ući u Džennet, a još niste iskusili ono što su iskusili oni koji su prije vas bili i nestali? Njih su satirale neimaštine i bolest, i toliko su bili uznemiravani da bi i poslanik, i oni koji su s njim vjerovali – uzviknuli: ‘Kada će već jednom Allahova pomoć!’ Eto, Allahova pomoć je zaista blizu!” (El-Bekara, 214)

O muslimani, sve nevolje i iskušenja koja čovjek trpi na ovom svijetu, bit će zaboravljeni, kao što se navodi u hadisu: “Na Sudnjem danu bit će doveden čovjek koji je imao najveća iskušenja na dunjaluku, a zatim će, na trenutak, biti stavljen u Džennet, i reći će mu se: ‘O sine Ademov, da li si osjetio ikakvu teškoću i da li si doživio ikakvu neugodnost?’ Reći će: ‘Ne, tako mi Allaha, nisam osjetio nikakvu teškoću, i nisam doživio nikakvu neugodnost.’”

To što neprijatelji islama, u nekim vremenima i nekim mjestima, imaju premoć i dominaciju nad muslimanima, i što čine sve da bi proširili svoju zabludu, uvjereni da pobjeda pripada njima, nije ništa drugo do iskušenje kojim Allah, džellešanu, h,

“KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA.” (PREPOROD)

HUTBE

iskušava vjernike. Iskušenja su signal vjericima da su na Pravom putu i da idu putem Dženneta koji je prekriven neugodnostima.

Uzvišeni kaže: “Ako vi dopadate rana, i drugi rana dopadaju. A u ovim danima Mi dajemo pobjedu sad jednima, a sad drugima, da bi Allah ukazao na one koji vjeruju i odabrao neke od vas kao šehide – a Allah ne voli nevjernike – i da bi vjernike očistio, a nevjernike uništio.” (Ali Imran, 140–141)

Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao, i donosite salavate i selame na darovanu milost i nepresušnu blagodat, vašeg vjerovjesnika Muhammeda, Allahovog poslanika, to vam je naredba vašeg Gospodara u jasnoj Knjizi: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

